

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Mariae Gratiani A Burgo S. Sepulchri Episcopi Amerini De Vita Joannis Francisci Commendoni Cardinalis Libri Quatuor

Graziani, Antonio Maria

Parisiis, 1669

Cap. V. Nova ejus ad Caesarem profectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9616

Nova ejus ad Cæsarem profectio.

CAPUT V.

QUIETO, ac tranquillo animo rem suam familiarem, domesticamque curantem, & jam cum studiis, librisque suis in gratiam redeuntem, instruentemque se ad ea, quæ pro sententia dicturus de religionibus, de sacrorum fide, de correctione, atque emendatione morum in Concilio erat, novum de integro injunctum iter ab instituto avertit. Ferdinandus Cæsar, acto Germaniæ conventu, in quo Maximilianum filium successorem sibi in Imperio designaverat, ut ex propinquo Tridentinis actionibus, Patribusque adesset, Oenipontem accesserat, oppidum ditioris suæ haud ferme plus centum millibus passuum à Tridento distans. Hinc ut præsens assidebat Patrum consiliis, mente vir optimâ, & magno in Christianam rem studio, & pietate: sed ex eo genere hominum, qui quanto sunt ipsi probiores, tanto difficilius esse alios improbos arbitrantur. Quæ ingenia maximè opportuna sunt alienam simplicitatem per speciem boni, rectique ad fallendum captantibus. Itaque callidorum quorundam instinctu, quædam interdum movebat, & à Præsidibus Concilii, Concilioque ipso postulabat, quæ turbandis rebus magis, quàm ordinandis, quod ipse cupiebat, fore vide-

O

bantur. Venerat ex Gallia Tridentum eo tempore Carolus Lotharingus Cardinalis, idem & Archiepiscopus Rhemensium, summâ auctoritate vir, summisque & suis, & familiæ opibus: magno item vsu, excellentique ingenio, ac doctrinâ præditus; denique animis, genere, dignitate ingens vir; sed has laudes longè superabat ambitio hominis propè immensa, quâ elatum animum stimulabat infana cupido cuncta sub arbitrium, nutumque suum revocandi. Gallia Episcopi, qui satis frequentes partim ad Pontificis Maximi edictum, partim ipsum secuti Cardinalem Tridentum convenerant, non sentire modò cum illo, sed ne audere quidem ab ejus auctoritate discedere videbantur. Cæsaris quoque Legati ventitare ad eum, frequentare domum, ac pelli conserre consilia dicebantur. Incussit ea res curam Patribus, ne turbidi aliquid rebus tranquillè ad eam diem procedentibus, ex his coitionibus oriretur. Id ne fieret, cavendum in tempore rati Præsides mittere ad Cæsarem delectum è Patrum numero aliquem, à quo de Concilii, præfentiùmque rerum statu ille erudiretur, & si quid incommodæ opinionis animo ejus inculcatum à suis hæssisset, evelleretur. Eum denique de Gallorum postulatis, ac de Lotharingii ingenio, atque animo ad vasta semper, atque immodica aspirantis, edoceret. Ad id vnus ex omnibus maximè idoneus visus est Commendonus. Venetiis igitur evocatum proficisci extemplò jubent. Ni-

hil cuiquam eâ tempestate in eo Concilio tam speciosum, tam decorum, tam quod sermones hominum subiret, quôdque plus invidiæ succenderet, accidit. Christiani nominis conventus habebatur, quisquis doctrinæ, quisquis ingenii laudibus vsquam totâ Europâ emineret, ~~T~~recenti fermè Episcopi, tot insignes virtute viri Tridenti tum erant, quorum nemo non par, quantumvis magno negotio, nemo non in eam mitti legationem expetisset. Omnibus vnus, & absens, & non petens est prælatus, tantùm ei superior ad Germanos obita legatio nominis, tantùm existimationis pepererat. Nec ipse opinionem, ac spem sui fefellit. Nam Cæsarem non modò ab omni cogitatione, si qua injecta illi fuerat, novandi aliquid, aut fovendi alterius cuiusquam consilia, quibus arbitria Patrum labefactari, aut scindi consensus, voluntásque eorum posset, abduxit; sed in priore sua mente, ac sententia adeò confirmatum reliquit, vt Lotharingius ipse paulò post ad eum visendum Oenipontem profectus nihil eum immutarit; atque exinde habitum, ac peractum sine suspitione vlla Concilium sit.

